

Jak je poznat

Kdo je kdo

Počet psích plemen se blíží čtyřem stovkám. A to ještě hovoříme jen o těch mezinárodně uznaných. Mnohá se od sebe liší tak výrazně, že s jejich rozlišováním nemají milovníci psů vůbec žádný problém. Potom jsou tu ovšem taková, která bývají laiky s oblibou zaměňována.

Majitelé tibetských španělů jsou vcelku zvyklí na to, že veřejnost hází jejich svěřence do jednoho pytle s pekinézou. Mnozí ho pokládají za méně povedeného „pekiňáka“ nebo dokonce za jeho křížence. Je to pochopitelné, snad i omluvitelné: zatímco pekingský palácový psík patří u nás k tradičním plemenům a je chován už

dlouho, tibetští španělé se zde objevili až v době poměrně nedávné a doposud se jim v oblibě nepodařilo pekinéze překonat. Počty odchovávaných štěňat tibetského španěla na rozdíl od jeho příbuzného nedosahují ani stovky.

CO MAJÍ SPOLEČNÉHO

Podobnost obou plemen však rozhodně

není čistě náhodná. Mnoho shodných exteriérových znaků svědčí o poměrně blízké příbuznosti - a dostupné prameny dávají tomuto tvrzení za pravdu. Shodnout se nemohou jen v tom, zda je tibetský španěl plemenem původnějším a je přímým předkem pekingského palácového psíka (tato teorie se zdá být pravděpodobnější), nebo zda vznikl až po jeho křížení s tibetskými psy. Jejich předkové jistě měli blízko i k předchůdcům lhasa apso a šicu. Ať tak nebo onak, všichni dnešní společnější psi z Tibetu i z Číny jsou potomky tzv. lvích psů, malých dlouhosrstých psů, jež si drželi převážně mniši v buddhistických kláštelech a jejichž četná vyobrazení se nám dodnes dochovala na mnoha památkách od keramiky přes malby na hedvábí až po různé sošky a reliéfy. Jejich dávná minulost však zůstane zahalena tajemstvím zřejmě už navždy.

Pekinéz a tibetský španěl se v minulosti vzájemně podobali ještě mnohem víc

Končetiny jsou o něco delší, lehčí a méně silných kostí

Srst dlouhá, ale nezakrývá obrysy těla a končetin

V kohoutku o něco vyšší a také těžší (kolem 25 cm a 6 kg)

Hlava spíše menší

Oči středně velké

Středně dlouhá tlama bez vrásek, čenich vystupuje z obličeje, který tudíž není plochý

Tibetský španěl

Jak je poznat

než dnes. Extrémní zkrácení čenichové partie, dokonale ploché obličej a extrémně dlouhá a bujná srst u pekinéze jsou výsledkem teprve pověstného chovatelského umu britských chovatelů.

Obě popisovaná plemena se vyznačují malou velikostí, zkrácenými končetinami, obdélníkovým tělesným rámcem, dlouhou rovnou srstí a zkrácenou - byť v různé míře - čenichovou partií. Podobný mají také ocas: vysoko nasazený, bohatě osrstěný a nesený zatočený přes hřbet. Mohou se vyskytovat prakticky ve všech barvách a barevných kombinacích včetně typické zlaté. Shodují se také svým dnešním uplatněním: v obou případech se jedná o vysloveně společenská plemena.

ČÍM SE LIŠÍ

Někdy se říká, že dnešní tibetský španěl nám umožňuje udělat si představu o tom, jak asi vypadali původní pekinéze, než se na ně „vrhli“ evropští cho-

Tibetský teriér patří do příbuzenstva

vatelé. Bezpochyby tibeťani představují starší, původnější typ než výrazně zušlechtný pekinéz.

Co se velikosti týče, tibetský španěl je v kohoutku o něco vyšší a také těžší (kolem 25 cm a 6 kg), pekinéz nižší a lehčí (kolem 20 cm a 4 kg). Hlava pekinéze má být velká, s plochým profilem, s velmi krátkým a širokým nosem, zavěšeným ušima srdcovitého tvaru a nápad-

ně velkýma kulatýma očima. Hlava tibetského španěla je vzhledem k tělu spíše malá, se středně dlouhou tlamou bez vrásek a s vysoko nasazeným a zavěšeným ušima a středně velkýma očima.

Tělo pekingského psíka je podsadité a statné, se širokým hřbetem a silnými, výrazně zkrácenými končetinami, které se ztrácejí v záplavě srsti. Tělo tibetského španěla je lehčí, méně kompaktní, končetiny jsou o něco lehčí a méně silných kostí, opticky nesplyvají s tělem.

Obě plemena mají dlouhou rovnou srst s hustou podsadou, ale u pekinéze je výrazně bohatší včetně mohutné hřívky. I když základní užití společenského psa je stejné, tibetský španěl je výrazně sportovněji založený, pohyblivější a obratnější a je schopen se uplatnit i při kynologických sportech nebo pěší turistice. Pekinéz je naproti tomu vysloveně pokojový pes s malou potřebou pohybu, zato s většími požadavky na péči o srst.

Les

Hlava nápadně velká

Oči velké, kulaté

Obličej s plochým profilem, velmi krátkým nosem

Nižší a lehčí (kolem 20 cm a 4 kg)

Srst výrazně bohatší, s mohutnou hřívou kolem krku

Výrazně zkrácené končetiny, které se ztrácejí v záplavě srsti

Pekinéz